

Anders Gerber:

ELITUVENJING OG FÓTBÓLTSSKÚLI ER VEGURIN FRAM

Venjarin hjá NSÍ er ikki í iva um, at føroyskur fótbóltur kann mennast nógv afturat. Hann heldur, at hugburðurin til fótbólt í Føroyum skal kollveltast. Vit skulu samla teir bestu spælararnar í hvørjum árgangi og gera ein skúlaflokk, so hesir fáa meiri venjingar og á hægri stigi. Vit skulu tora at hugsa meiri í elitufótbólti, og ikki ræðast at traðka onkran á tærnar

Tróndur Arge/Símun Christian Olsen

Ein av teimum, sum hevur greiðar meiningar um menning í føroyskum fótbólti, er danski venjarin hjá NSÍ, Anders Gerber. Gløgt er gestsins eyga, sigst, og meðan vit til tíðir hava eina romantiska mynd av føroyskum fótbólti og okkara brøgdum, hevur Anders Gerber hug at rista eitt sindur í okkum.

Hann samanber Føroyar við Silkeborg og vísir á, at bestu spælararnir í teimum eldru árgangunum í Silkeborg venja saman upp til sjei ferðir um vikuna at kalla alt árið. Í Føroyum venur eitt nú U19 landsliðið 15 til 25 ferðir saman.

Hann sær eisini stórar trupulleikar við venjingunum í feløgum, har tað mangan er ov stórir munur á evnunum hjá spælarunum. Nakað, sum sæst aftur í dysti, har annað liðið mangan vinnur stórt.

Eisini eru viðurskiptini rundan um vanligu venjaran í yngnu deildunum ikki góð nokk. Partarnir kunnu ikki krevja nakað av hvørjum øðrum. Og oftani snýr tað seg um at vinna, heldur enn at menna spælaran. Einstaka spælaran.

Anders Gerber hevur eina loysn, og sær eisini fleiri møguleikar í føroyskum fótbólti.

Venja ov illa og ov lítið

Anders Gerber hevur verið hjálparvenjari hjá Silkeborg IF í fyra ár frá 2011 til 2015. Hann brúkar eisini Silkeborg sum eina samanbering, tí fólkagrundarlagið er áleið tað sama, men tað er stórir munur á venjingarnøgðini hjá spælarunum í tannárunum. Ein spælari í Føroyum venur helvtina minni og á

lægri stigi enn kappingarneytarnir í Danmark.

– Størsta avbjóðingin er, at spælararnir venja ov lítið. Støðið á gerandisvenjingum er ov lágt, og evnariku spælararnir hava mangan ov lætt spæl móti veru viðspælarunum. Tí verður hann ikki trýstur nóg mikið. Dystirnir hjá honum eru á ov lágum stigi, og hann spælir ov sjáldan móti jøvnum ella betri mótspælarum og verður ikki trýstur, sigur Anders Gerber.

Hann kemur seinni inn á aðrar loysnir, sum kunnu gera gerandisdagin meiri spennandi fyri ein føroyska fótbóltsspælara, men tá tað kemur til at hugsa um Føroyar og føroyskan landsliðsfótbólt, so er svarið ein fótbóltsskúli.

– Avgjørt besta loysnin í mínum eygum er, at bestu spælararnir kring landið verða samlaðir og venja ofta saman. Jú fyrr tað verður gjørt, tess betri. Eg tosi ikki um 6 ára gamlar spælarar, men um U12 ella U13.

Onki menningarumhvørvi

Viðvíkjandi elituvenjing, fylgja fleiri ting við, sum vit ikki hava úti í einstøku feløgum í Føroyum. Anders Gerber nevni eitt nú fólka- og figgjargrundarlag og umstøður.

– Vit tosa eisini um, at teir fáa betri venjarar og harvið eitt betri menningarumhvørvi. Tað er

kjarnin í hesum málinum. Tað eru ov fáir spælarar, sum eru í einum menningarumhvørvi. Tað eru ov fá støð í Føroyum, har tú hevur fortreytirnar fyri at hava eitt menningarumhvørvi, sigur Anders Gerber og leggur afturat:

– Eitt nú er tað ikki "feedback" upp á dystir, ongar sjónbandagreiningar av avrikunum, ikki sjónbandaupptøk av venjing og ongin einstaklingavenjing. Og soleiðis kann eg halda fram. Tað eru ikki kropsligir venjarar knýttir at øllum feløgum, vit hava ikki mentalar venjarar og tað eru heldur ikki fysioterapeutar knýttir at ungdomsliðunum. Tá er tað ikki eitt menningarumhvørvi, og tí er einki menningarumhvørvi í Føroyum, sigur danski venjarin.

Loysnin er ein FSF-stýrður skúli

Venjarin hjá NSÍ er greiður í síni talu. Loysnin er ein skúli, sum FSF varðar av.

– Besta loysnin er, at bestu spælararnir venja saman um morgunin, fyri síðani at kunna venja úti í feløgum um kvølið. Eitt slag av fótbóltsskúla er ein sera góð loysn, tí tað ger at spælararnir koma at venja meiri og á hægri stigi, sigur fyrrverandi hjálparvenjarin hjá Silkeborg.

Hann vísir á, at tað ikki er neyðugt at búa á skúlanum, tí tað er

so stutt frástöða í Føroyum. Ein fyrimunur, hann nevni fleiri ferðir.

– Tað kundi eitt nú verið, at 20 teir bestu vandu saman triggjar til fyra ferðir um vikuna á skúlanum, har landsliðsvenjararnir standa fyri venjingini. Her blívur landsliðið betri, tí spælararnir verða betri "matchaðir" til venjing og kunnu venja oftari, sigur Anders Gerber, og heldur ikki, at tað er ein vansi fyri tey feløgin, sum mugu lata sínar spælarar.

– Spælararnir kenna seg eisini heima í feløgum, har teir venja seinnapart og um kvøldarnar. Her eru teir eisini millum teir bestu og fáa roynt tey tingini, teir læra. Tað eru ting tú betri kann læra, tá tú spælir móti veikari mótstöðu, meðan tú lærir annað, tá tú spælir móti góðum spælarum. Við hesum fær spælarin avbjóðingar á øllum økjum, heldur venjarin hjá NSÍ fyri.

Hann vísir á, at í Danmark verða líknandi tiltøk gjørd fyri spælarar frá umleið 7. flokki av, og líka til miðnámsútbúgvingin er liðug. Tað vil siga eini seks til sjei ár við skúla og fótbólti.

Elituhugsan manglar

Ein av høvuðsniðurstøðunum hjá Anders Gerber er, at vit í Føroyum ikki hugsa um elituna. At vit ikki tora at velja til – og samstundis velja frá. Eftir hálvt annað ár í Føroyum, skilur hann væl, um

tað hevði verið stór mótstöða fyri einum slíkum uppskoti.

– Eg skilji væl, at tað eru fólk, sum ikki høvdu tikið væl ímóti tí, men tað er stóri trupulleikin her. Vit eru so bangin fyri at traðka onkran á tærnar, fyri at onkur blívur keddur, og vit eru bangin fyri, at onkur skal skriva okkurt ljótt um tað. Men soleiðis er tað næstan altíð við broytingum. Tað er altíð onkur, sum ikki dámar tær, sigur danski venjarin avgjörður, men vísir á møguleikarnar.

– Eg sigi ikki, at talið akkurát skal verða 20. Tað kann eisini verða eitt sindur dynamiskt, har tað í summum flokkum eru fleiri, og øðrum færri, umframt at útskiptingar kunnu fara fram, men tað verður neyðugt at taka eina avgerð, sigur Anders Gerber og vísir til eitt dømi úr føroyska ítróttarheiminum.

– Hyggja vit eftir fimleikinum í Føroyum, velja tey frá longu í 1. flokki, so hví kunnu vit í fótbólti ikki taka eitt val í 7. flokki. Eg haldi bara, tað er neyðugt og longri er tann søgan ikki. Um vit skulu flyta okkum, so tað merkist, má ein hugburðsbroyting til, har vit fara at hugsa nógv meiri um elituna, sigur Anders Gerber.

Hann leggur dent á, at tað ikki merkist, at tað ikki skal vera fótbóltur úti í feløgum, men tað merkist, at landið velur at satsa upp á nakrar spælarar, sum fáa betri umstøður.

Avbjóðingin við venjarum

Eitt afturvendandi prát í føroyskum ungdomsfótbólti eru venjararnir. Her heldur Anders Gerber, at vit mugu skapa eitt spennandi og mennandi venjaraumhvørvi, so

»Eg trúgvi tað mest realistiska boðið í hesum sambandi er at gera eitt miðpunkt, sum verður eitt menningarumhvørvi. Tú kundi kanska sagt, at vit kundu havt trý, men eg haldi, at eitt er tað besta. Tá leggja við alla orku í eitt og sama stað«